

Směnky cizí a vlastní, šeky, dluhopisy znějící na doručitele či kupóny na výplatu dividendy se řadí do obecné kategorie tzv. „negotiable instruments“ (převoditelné nástroje).¹² Tyto nástroje se vyznačují třemi základní znaky, které je odlišují od běžných smluv a které jsou fakticky v rozporu s principy ovládajícími anglické smluvní právo.¹³

V první řadě každý majitel a to nezávisle na tom, zda se jedná o remitenta, indosatáře či doručitele, může na základě převoditelného nástroje úspěšně žalovat a domoci se případně vykonání rozsudku.¹⁴

Převoditelné nástroje mohou být dále na rozdíl od běžných smluv zcela volně převáděny a to buď prostřednictvím indosamentu na který navazuje předání – doručení (nástroje znějící na řad) a nebo pouhým předáním (nástroje znějící na doručitele).¹⁵

Posledním zásadním odlišujícím znakem je skutečnost, že majitel převoditelného nástroje jsoucí v dobré víře může úspěšně vymáhat zaplacení proti kterémukoli dlužníkovi navzdory tomu, že nabývací titul jeho předchůdce byl dotčen nějakou vadou. Nabyvatel se nijak nemusí obávat, že by námitky, které bylo možné vznést proti předchůdci, mohly být úspěšně vzneseny proti němu.¹⁶

Tyto tři vlastnosti převoditelných nástrojů se prolínají celým směnečným právem a tvoří jeho základ. S ohledem na jejich zásadní význam budou ještě níže několikrát zmíněny v příslušných souvislostech.